Ч. 145 (13.384). Львів, четвер 8. червня 1933. Pocztowa opłata zapłacono ryczałtem. Рік LIV.

# ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло", Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

## Волинська пятилітка.

Луцьк, 1. VI. 1933.

I.

У нашій пресі нераз уже лунали голоси, що українське питання в Польщі не можна зводити до питання Галичини й легковажити події на північно-західних землях, а в першій черзі — на Волині. Українське громадянство в найближчому часі переконається, що роля Волині в „розвязуванні" української проблеми більша, ніж воно собі уявляло.

Від 1928 року Волинь стала ляболаторією, в якій випробовували ріжні методи й засоби до „розвязання" нашого питання та витворювали спеціяльну сировицю, що мала бути впорскувана українським масам не лише Волині, але й інших українських земель. Колиб експерименти, що їх переводили на Волині, вдалися, волинські методи й засоби булиб застосовані так само в Галичині, на Поліссі й Холмщині, як і на Волині. І так уже маємо докази, що особи, які асистували деякий час при волинських експериментах, перейшовши до Галичини, почали застосовувати ці методи й засоби і там.

Волинь була вибрана для переведення експериментів з ріжних причин. Її вважали за національно-політичну цілість, а волиняків — за безпосередніх дітей природи, не зачеплених сторонніми впливами. Безпосередня натура волиняка мала дати правдиві результати.

Тому власне висліди пятилітніх експериментів на Волині є цікаві не менше для нас, ніж для експериментаторів. Тимбільше, що ця своєрідна волинська пятилітка кінчиться вже з кінцем липня ц. р.

II.

Не будемо повторювати численних доказів провалу волинських експериментів, — у „Ділі" ми їх нотували рівнорядно з ходом подій, крок за кроком. „Рідні Хати" в кількох повітових містах у маразмі. „Просвітянські Хати" не найшли собі прихильників у масах. „Українська Нива" веґетує субвенціями і примусовою „ґмінною оплатою". Волинський український театр розпущений (буцімто на літо). Над товариством П. Могили виростає могила забуття. Утраквістична кооперація істнує лише в мріях б. людей. Волинське „зєдночене" праці розвалилося.

Ті істоти, що служили до витворення сировиці, вичерпалися в безцільній метушні. Серед них незгода й зневіра. На „посольські віча" в ґмінних" салях допускають лише солтисів, членів рад, війтів й особливо певних людей, — мас бояться.

В той самий час сільська молодь сильно радикалізується й глухо кипить. Якщо хто з маси дістанеться на згадане „віче" — прикрі запитання, закиди, інциденти. Члени КПЗУ і розвязаного „Сель-Робу", щоби замаскуватися й далі вести свою роботу, масово вливаються в кулка рільнічі, кулка млодзєжи вейскей і т. д.

Оце результати волинської пятилітки: вона змобілізувала проти себе й своїх ініціяторів та виконавців усі скриті сили та створила свого роду політичне трясовиння. „Залізний хрест" не підійме того, хто впав, і не дасть йому авторитету, якого ніколи не мав, ба не на кожних грудях викликає він пошану й добре почуття.

III.

Сталося те, що мусіло статися. Добру науку мають експериментатори, але маємо й ми. Експерименти вказують, що можна вірити масам, бо вони наділені здібністю відчування фальшу й добре розвиненим інстинктом самозбереження та стають щораз свідомішими. Не за кожним словом, сказаним українською мовою, і не за кожним українцем вони підуть. У цьому найбільша наука для експериментаторів і для нас.

Волинська пятилітка ствердила, що місцеві волинські інтеліґенти (не імпортовані) бояться анґажуватися до згаданих експериментів. Вони знають, чи бодай відчувають, що кожний, хто до них заанґажується, відразу тратить довіря [illegible] і стане для них трупом. Цих трупів маси поволі, але консеквентно усувають від проводу в українських орґанізаціях, церкві, самоурядах і т. д. Не будемо наводити прикладів, бо читачі напевне памятають прізвища тих, що їх маси викинули, як трупів, за поріг свого життя за „скакання в гречку".

Є це докази, що кожна хруніяда на Волині від нині вже мусить збанкротувати та що кожний інтеліґент, який скочить у неї, опиниться поза українським життям.

IV.

Що-ж далі?

Ми мусимо мати відповідь на це питання. І вона може бути лише така:

Так звана хруніяда ніколи не візьме в свої руки проводу над українським життям. Шкода часу, себто грошей і сил. Не возьмуть керми народнього життя й наші соціялісти. Проти них сама природа. Маси Волині, як і інших земель, глибоко релігійні, дуже привязані до власности й не менше люблять волю відокремленого господарювання та одиночної творчости. Соціялізм є для нашого розвиненого селянина бездушним, тісним чоботом і то — чужим.

Про так званих новонароджених націоналістів з їхніми теоретичними бойовими гаслами не доводиться навіть балакати, бо вони відірвані від могутнього щоденного реального життя й у своїй абстрактности не можуть підійти до мас, хоча можуть захопити поодиноких молодих мрійників.

Обективно зваживши все з льогічного й психольоґічного боку, можна зробити лише такий висновок: волинські маси можуть іти й безумовно підуть лише природнім незалежним національним шляхом — до вищої мети розвитку й сили.

І всилу вже самої природи проводом їхнім на цьому шляху може бути лише УНДО. Здвиг у цьому напрямку вже йде, хоча блукання по манівцях не є виключене ще довший час. Очевидно відчуваючи це, і нефортунні експериментатори і наші противники-партійці, де можуть, кидають УНДО під ноги ріжні колоди й при цьому щось дуже нервуються.

Експерментатори й автори першої волинської пятилітки, хочуть чи не хочуть, зараз чи пізніше, а мусять погодитися з думкою, що ні друга, ні третя пятилітка кращих результатів їм не дасть та що треба звернути з блудного шляху на інший шлях.

І чим пізніше хто це зробить, тим гірше буде для нього.

Senex.

Рятунковий човен на морі грає ту саму ролю, що життєві обезпечення в нашій буденщині. Чим більше непевною є ця буденщина, тим потрібнішим є життєве обезпечення, яке переводять усі українці у своїм

УКРАЇНСЬКІМ ТОВАРИСТВІ ОБЕЗПЕЧЕНЬ НА ЖИТТЯ Й РЕНТИ

„КАРПАТІЯ",

ЛЬВІВ, РИНОК Ч. 38 (власна камениця).

## Обмеженість чи злоба?

Кілька слів в обороні Українського Пласту.

Три роки вже доходять, як влада в пацифікаційну пору зліквідувала Український Пласт у самому буйному його розквіті. Та марево цієї орґанізації полохає тут і там деяких ворогів, часто і таких, що за часів істнування Пласту з ріжних причин явно воліли не виступати проти нього. Можна би краще мовчати з приводу надгробного танцю, якби не те, що наслідки „танку" можуть спровадити ще нині репресії, а до того все те відбувається коштом орґанізації, що полишила по собі вдячну і сильно виховну память.

І так „Ilustr. Kurjer Codzienny" містить у 142 ч. за 1933 р. знимку пластового відзначення „Свастика Вдячности", металевої відзнаки, якою Український Пласт наділював своїх визначних Добродіїв довгі роки за їх допомогу Пластові. Зволив м. ін. приняти оцю „Свастику Вдячности" Їх Ексц. Митр. Андрей Шептицький. Вручувано таку відзнаку завжди перед лицем численно зібраних пластунів та оголошувано це в пресі, бо така свастика зобовязувала пластунів до вдячности супроти відзначеної особи на завжди, хіба тільки тоді ні, колиб відзначена особа ділала свідомо на шкоду орґанізації.

Наша відзнака була оформлена на зразок загально у скавтових (пластових) орґанізаціях принятих взірців, у формі свастики. Підстанова книжка скавтінґу „Scouting for Boys", перекладена на всі майже европ. мови, приносить образець такої відзнаки. „Il. K. Codz." робить із відзнаки нашого Пласту політичну сензацію. Читаємо:

Nowe oblicze O. U. N.

W czasie rewizji w jednego z członków O. U. N. we Lwowie znaleziono metalową odznakę Plasta. Odznaka przedstawia się jako swastyka hitlerowska, na której jest umocowana lilijka harcerska z wplecionym w nią trujzębem ukraińskim. Techniczne wykonanie, gwintowana przykrętka z tylnej strony oraz wyciśnięta firma fabryki świadczą, że oznaka ta jest artykułem masowym.

Крапка. Боятися тільки треба, щоби ще й доісторичні печери прикрашені тут і там доісторичним знаком свастики, не утітлеризував „Il. K. Codz.", бож відомо, що походження свастики дуже давне. З навязування звязків з романтичними доісторичними часами дісталась вона до пластових орґанізацій західноевропейських, а потім і до нашої. Чи хтось може зробити якийсь закид, що бурбонська лілія стала підставовою відзнакою Пласту?

І тут пригадується другий факт. Один львівський священик поучував свою дитину, що на пластовій відзнаці є вирізані дві більшовицькі зірки. Якийсь час мусіли в нас шкільні орґанізації вживати не українських відзнак з тризубом, але чисто англійських, на яких дійсно бачимо дві пятикутні зірки. І так „поучена" дитина несла оцю нісенітницю дальше, сама не вступаючи до Пласту й інших оцим відстрашуючи.

Та сильний удар упав на Пласт ще і з іншої сторони. Сильний він не своєю суттю, а тим, що випав із уст, чи радше зпід пера станиславівського епископа о. д-ра Григорія Хомишина. Не буду тут наводити слів, цікавих відсилаю до його книжки „Українська проблема", вид. в 1933 році. Там він на стор. 39—41 займається пластовим курінем „Лісові Чорти" і закидує їм плекання сатанізму в українськім народі. Висновки свої він спирає на оцих фактах: Курінь назвав себе „чорти" і на своїм прапорі помістив подобу „чорта", курінь підчас забави фотографувався разом із гістьми під орнаментом — образом чорта — фавна. О. еп. іде ще дальше, називає мене, командантом Пласту, „люципером". Хіба прийдеться мені подякувати за творення леґенди, бо досі ні в Пласті ні поза ним такої клички я не одержував. Оцей закид сатанізму з нагоди посвячення прапору „Лісових Чортів" ми вже чули. Зробив це м. ін. краще й більш сенсаційно якийсь репортер з **„Gazet-и Porann-ої"** в 1930 ро. Та матеріяли, що появились у пресі виснили, здавалося, людим доброї волі оцю справу вичерпуючо. Одначе видно, що ні, коли знову чуємо те саме від початку. Закид із високопоставленої трибуни паде, але паде й неоправдано й тому болючо. З глибоко передуманих мотивів об-

межусь тому до коротких стверджень і вияснень. З. Курінь Старших Пластунів прибрав собі другу назву не задля плекання сатанізму, а йдучи шляхом романтики всіх пластових організацій світу. Анальогії тут дуже численні. З. К. Ст. Пл. стояв завжди на плятформі пластової ідеольогії, служби Богу й Батьківщині, й засвідчував це ділами, які не дадуть затертися з похвальних сторінок того Куріня ніякій руці. Зокрема стверджую, що всі члени того Куріня були віруючими і практикуючими католиками. Багато з них були навіть у часі істнування Пласту і є тепер організаторами нового католицького руху серед української молоді. Орнамент чорта на прапорі є тільки орнаментом і спомином легендарної назви „добутої підчас важких мандрівок.

Забава „Лісових Чортів" проводилась завжди у формі, настроях і в суті так, як проводиться в нас усі приняті забави приличних, інтелігентних людей. Люципером звали вони жартом свого курінного, а не мене.

Поміщую оці вияснення не для зайвої полеміки, але тому, що ще й нині почуваюся до глибокої відповідальности перед лицем цілого українського громадянства за провід над Українським Пластом, бо й вірю, що історія Українського Пласту не закінчена. Пластова ідея жиє нині в серцях і прийде ще час, що історична конечність здорового виховання української молоді стане сильніша над крик юрби, чи яскравих кличів.

**С. Левицький.**

**ПРИ ШЛУНКОВО-КИШКОВИХ НЕДОМАГАННЯХ,** браках апетиту, атонії кишок, здутті, згазі, відбиванні, загальнім подразненні, мігреньових болях голови 1—2 склянки натуральної гіркої води **FRANCISZKA-JÓZEFA** викликує знамените опорожнення кормового проводу.

# Розємчі уряди.

Ще в серпні м. р. оголошено розпорядок Президента про утворення розємчих урядів для кредитових справ малої земельної власности (з 23. серпня 1932 В. З. П. Р. ч. 72. поз. 653); осінню м. р. утворено уже такі уряди при повітових виділах і з них скористав уже не один з наших селян.

Повищий розпорядок тепер ухилений, а на його місце оголошений закон з 28. березня 1933. В. З. П. Р. ч. 29. поз. 253. про утворення розємчих урядів для маєткових справ посідачів сільських господарств, що обовязує від 29. квітня ц. р. на просторі цілої Польщі.

За сільські господарства вважає закон господарства рільні, лісові, огородові, годівляні і рибні, а за посідачів тих господарств їх властителів, ужитковців і державців. Заклади і промислові варстати, ведені при сільських господарствах, уважається за їх складову частину. Закон розріжняє менші і більші господарства, менші до 100 га, більші понад 100 га. Для менших господарств істнують розємчі уряди при повітових виділах (а ними є давніші розємчі уряди), для більших господарств щойно тепер організується воєвідські розємчі уряди в осідку кожного воєвідства.

Теперішні розємчі уряди мають значно ширші завдання, як це було на основі згаданого на самому вступі розпорядку Президента з 23. серпня ц. р., що відносився виключно тільки до кредитових справ малого сільського господарства. На основі цього закону до компетенції розємчих урядів належить управильнення передовсім сплати грошевих зобовязань рільників (за рільника вважається не лише власника, але й ужитковця або й державця — отже з цього закону можуть користати і парохи як ужитковці ерекціональних ґрунтів) і зниження надмірних відсотків, щоби рятувати його перед господарською руїною. До тих урядів належить також і справа аренди. Розємчий уряд може оречи на час найбільше до двох літ від дати оречення відповідне зменшення чиншу аренди, коли цей чинш (а це є правило) є надмірний у відношенні до змінених господарських обставин. Це зменшення дотичить також і залеглого чиншу, але найвище до двох літ взад від дня, як закон зачав обовязувати і цей залеглий чинш можна розложити на ратальну сплату найвище до сім літ.

Розємчий уряд може постановити передтермінове розвязання аренди в цілости або в части за відповідним відшкодуванням, яке буде заплачене в готівці або належно забезпечене перед опущенням аренди, коли це буде конечною вимогою застосування закону з 12. березня 1932. про улекшення сплати утяжливих зобовязань, обтяжуючих рільні господарства (В. З. П. Р. ч. 25. поз. 221). Під компетенцію розємчих урядів підпадають також і справи порішені вже правосильно в суді, а навіть такі, що є вже екзековані і розємчий уряд може і щодо тих справ застосувати постанову із статті 6 цього закону і розложити сплату на рати та знизити відсотки. Якщо віритель побрав у готівці, або в іншій формі маєткові користи титулом відсотків у вищому відношенні, як це дозволяє закон, то розємчий уряд усталить квоти, надмірно побрані або зараховані за час від дня 1. січня 1927 р., потрутить це від належитости вірителя і усталить у відповідно зменшеній квоті, або уважає її за уморену, якщо покажеться, що в цей спосіб належність вірителя сплачена в цілости. Якщо віритель побрав більше, то довжник може доходити ріжниці у свою користь на властивій судовій дорозі.

Розємчий уряд може розложити речинці сплати довгу ратами найбільше на сім літ, а навіть на 12 літ, якщо зобовязання походить з титулу умовних або судових родинних ділів, числячи від дати свого оречення, а крім цього у кожному випадку може зарядити здержання сплати капіталу на перші два роки. Для забезпечення сплати довгу може він поставити довжникові деякі вимоги. Відноситься це також і до довгів, що ще не є платні. Відсотки, які віритель може побирати від дня оречення, можуть бути не інші як 4 і-пів від ста річно.

До компетенції розємчих урядів не належать вірительности: 1) державного скарбу, 2) союзів територіяльної, господарської і заводової самоуправи, 3) Банку Польського, банків, підприємств або інституцій державних або комунальних, 4) інституцій довготермінового кредиту, 5) банкових підприємств, вичислених у банковому законі, 6) Центральні Каси Спілок Рільничих у Варшаві, комунальних кас ощадности, Галицької Каси Ощадности і Української Щадниці в Перемишлі, 7) громадських кас позичково-ощадностевих, 8) кредитових кооператив, що належать до ревізійних союзів, 9) інституцій суспільних обезпечень і 10) з титулу залеглостей винагороди домашньої служби, ремісників і робітників, занятих у сільських господарствах. У справі чиншу і розвязання аренди розємчий уряд є компетентний рішати і тоді, коли одною зі сторін є вище вичислені інституції за винятком державного скарбу та союзів територіяльної, господарської або заводової самоуправи.

Подання вносить довжник до відповідного розємчого уряду (на це є вже відповідні друки), предкладаючи докладно свій маєтковий стан і точний виказ своїх довгів з адресами вірителів. Від подання побирає розємчий уряд оплату не вищу, як побрав би суд від подібних справ. Розправа є явна, на яку взивається обі сторони і в разі потреби свідків і знавців. Допускається також і адвокатське заступство. Оскільки сторони не заключать угоди, то по переведенні розправи, розємчий уряд видає відповідне оречення з представленням подійсного стану і з узасадненням, яке доручається сторонам на письмі. Це оречення є вільне від стемплевої оплати.

Оречення розємчого уряду є остаточне, а оспорювати можна його тільки у виїмкових випадках, що їх докладно передбачує закон. Позов про ухилення оречення вноситься на протязі 14 днів від дня доручення через розємчий уряд до того окружного суду, на території якого лежить сільське господарство або його заряд. Цей суд рішає остаточно. Правосильні оречення розємчого уряду мають правну силу на рівні із судовими вироками і творять екзекуційний титул.

Кошти удержання воєвідських розємчих урядів, що рішають у колегії з пяти, покриває міністерство хліборобства і земельних реформ, повітових, що, що рішають в колегії з трьох, повітові виділи. Кошти поступовання покриває внескодавець і він платить припадаючі від подання оплати. Я подав щонайважніші постанови, поминаючи зовсім справу внутрішньої організації розємчих урядів, бо це довжників мало цікавить, а ціль моєї статті є тільки поінформувати власників сільських господарств про корисні постанови цього закону.

*Д-р Степан Баран.*

ПИЙТЕ ТІЛЬКИ НАЙЛІПШУ ВОДУ СОДОВУ І ЛІМОНЯДКУ

„ЗДОРОВЛЯ"

ЦІНИ КОНКУРЕНЦІЙНІ!!

**НА ОСВІТНЬОМУ ФРОНТІ.**

## Освітньо-шкільне віче в Яворові.

Під нинішню пору одним з найактуальніших питань у громадському життї є справа ратування душ нашої молодої ґенерації, справа боротьби за навчання української дітвори в рідній мові, справа боротьби за рідну школу. Доцінюючи вагу такої великої справи, компетентні освітні й політичні наші організації зарядили по всіх повітових центрах наради й віча з шкільними рефератами. Такі наради й віча повинні ініціювати в першій мірі комітети батьків.

Таке публичне повітове шкільне віче, скликане комітетом батьків, відбулося 22. травня ц. р. у великій салі Народнього Дому в Яворові. Реферував посол Дмитро Великанович. У президії засідали: д-р Михайло Фільц, п-ні Паарова та як секретар п. Мацьків, організатор Кружка „Рідної Школи". Салю заповнили в цілости передовсім селяни. З інтеліґенції бачили ми тільки 4 священиків та около 20 осіб старших і молодших.

Референт посол Великанович обговорив цілість освітньої справи, закони з 1924 та 1932 р. і законні можливости нашої боротьби за українську школу. Окремо звернув увагу на потреби організації при всіх державних школах комітету батьків, який повинен висказуватися прилюдно і перед владою про навчання нашої дітвори та її матеріяльне і моральне забезпечення. Черговою вимогою є організування нашими родичами домашнього навчання і вкінці заповнювання лук, які повстають у вихованні нашої дітвори в неукраїнських школах. Спеціяльну увагу звернув промовець на організування дошкільного і позашкільного навчання через закладання дітючих садків, захоронок, бібліотек, бурс, курсів і приватних шкіл „Рідної Школи", якими повинні ми доповнювати національне виховання молодого покоління. Звернув увагу на розмірно велику пасивність нашого громадянства до освіти і накликував до більшої енерґії й активности в цій справі.

В дискусії забирали слово пп.: Дзюрка, Сеймівський, Турків з Нагачева, інж. Цімура, Полюга зі Шкла, Мацьків, Кисла, Радейко, п-і Паарова та вкінці референт і д-р Фільц.

Всі промови відповідали поважі хвилі. Двом бесідникам відібрав слово представник влади, проти чого запротестував посол Великанович.

По вияснених референта піддав д-р Фільц під голосування резолюції, які одноголосно ухвалено.

Для взору іншим повітам подаємо ці резолюції в цілости. Ось вони:

1) Протестуємо проти закону про викладову мову з державних школах з липня 1924 р., на основі якого майже в цілости зліквідовано в них український виклад.

2) Домагаємося негайно видання нового закону, який вводив би український виклад у всіх державних школах усіх типів, себто народніх, середніх і високих, на основі статистики шкільної дітвори по національности та згідно з волею батьків.

3) При реорганізації шкільництва на основі закону з березня 1932 р. домагаємося оснування народніх, середніх, фахових і вищих шкіл з українською викладовою мовою в такій скількости, яка відповідалаб відсотковому відношенню українського населення до польського населення.

4) Домагаємося, щоби до українських шкіл для української дітвори приділювано учителів української народности.

5) Для українського приватного шкільництва домагаємося всіх правних полекш, які мають державні школи, а в першій мірі, щоби українське учительство, і приватне і державне, мало змогу працювати в українських культурно-освітніх та господарських і кооперативних установах, не наражуючись таким чином на політичні консеквенції.

Резолюції льокальної натури:

Освітньо-шкільне віче в Яворові з 22. травня 1933. взиває українське громадянство яворівського повіту до більшої активности в боротьбі за рідне шкільництво а передовсім до а) більшої і постійної жертвенности на вдержання приватних українських шкіл, бурс, діточих садків та захоронок; до б) збільшення числа дітвори у всіх школах міського типу, а передовсім у приватній гімназії „Рідної Школи" ім. Осипа Маковея в Яворові.

Піснею „Ще не вмерла" закінчилось віче, яке скріпило приявних на дусі і стало почином до розбудження більшого зацікавлення шкільно-освітніми справами в місті й повіті.

В місяцях червні і липні ц. р. повинні відбутися такі віча щонайменше в усіх повітових центрах. Час наглить і кожна година занедбання є злочином супроти нації.

По референтів (оскільки їх нема на місці) треба зголошуватися до Головної Управи „Рідної Школи" та до Української Парляментарної Репрезентації.

Чи Ви стали вже членом Українського Т-ва Допомоги Інвалідам у Львові? Місячна вкладка 50 сот.

# Відгомін Городка перед судом.

## Розправа проти Ст. Мащака і 6 товаришів за злочин з 97. параґрафу.

У вівторок 6. червня почався перед львівським судом присяглих, якого предсідником є суддя *Мединський*, а вотантами судді *Тертіль* і *Млинарський*, процес проти сімох молодих українців, що серед повені політичних процесів останніх місяців викликує велике зацікавлення як серед українського, так і польського громадянства. Цеж процес, що двома обвинуваченими (Коссаком і Мотикою) вяжеться безпосередньо з відомими процесом за напад на почтовий уряд у Городку, який скінчився трагічною смертю бл. п. Василя Данилишина і Дмитра Біласа на шибениці й викликав був великий відгомін серед усього українського громадянства і друге — процес, що має остаточно закінчити трагедію цього нападу. Отак є той процес, ми сказалиб, другим гомом городецької драми, що в першому мала таке кріваве закінчення. Тому не диво, що в обличчі його відживають недавні ще настрої та зацікавлення постатями і перипетіями несамовитої городецької драми.

### ОБВИНУВАЧЕНІ.

На лаві обвинувачених сидить 7 молодих людей, у більшості зі скінченою середньою школою, а саме:

1) *Степан Мащак*, ур. 1914 р. в Бориничах, пов. Бібрка, абс. ґімназії;
2) *Михайло Куспісь*, ур. 1910 у Ставчанах, студ. техніки;
3) *Степан Цап*, ур. 1912 р. в Городку, уч. ґімназії;
4) *Зенон Коссак*, ур. 1907 р. в Дрогобичі, студ. університету;
5) *Микола Мотика*, ур. 1912 р. уч. 8 кл. ґімн.;
6) *Ярослав Білас, ур.* 1912 р., абс. ґімназії;
7) *Марія Ковалюк*, ур. 1911 р. у Скнилові, службовичка Пов. Т-ва Кредитового.

Прокуратор обвинувачує всіх підсудних у приналежности до УВО й ОУН з метою відірвати Сх. Галичину від Польщі, Мащака і Куспіся в безпосередній участи в нападі на почтовий уряд в Городку, Цапа у допомозі й переховуванні учасників нападу, Коссака в заранжуванні згаданого нападу та приєднанні бл. п. Данилишина й Біласа до УВО й нападу, Біласа Яр. у співпраці з учасниками і допомозі їм, врешті Марію Ковалюк у переховуванні обв. Мащака вже після нападу в Городку.

Обвинувачує підсудних прок. *Мостовський*, боронять *д-р Ст. Шухевич, д-р Ст. Біляк, д-р М. Глушкевич, д-р В. Старосольський* і з уряду обв. Мотику *д-р Шевчук.*

### ЛАВА ПРИСЯГЛИХ.

У склад лави присяглих входять: Вл. Княжаловський, Л. Бачинський, Р. Новінський, Ю. Камінський, К. Ґельб, Ґ. Порембський, А. Буйно, Т. Равіцький, Р. Боженцький, М. Адамський, д-р К. Коляжовський і д-р Ю. Янеллі та два заступники: З. Барановський і Н. Дзбанський.

Обвинувачені, за виїмком Коссака, на якому відбилася довга тюрма та переживання першого процесу, тримаються бадьоро і здорово, відповідають різко і голосно. Публики на салі небагато, лави журналістів обсаджені сильно.

*

Розправа почалася в год. 9.20 ранком вильосуванням суддів присяглих, списанням ґенералій підсудних та відчитанням акту обвинувачення, що має 33 стор. битого машинового письма. В год. 10.30 скінчено читати акт обвинувачення.

### ЗІЗНАННЯ ПІДСУДНИХ.

Після короткої перерви почався допит першого з підсудних *Степана Мащака.*

Він зізнає: До ОУН належу від 1931 р., притягнув мене Юрко Березинський. ОУН змагає до відбудови української державности шляхом збройного повстання. Березинський, мій товариш з 3. кл. ґімн., почав мені давати відповідну літературу і втягнув до ОУН. Я, Березинський і ще один юнак зустрічалися на Кайзервальді, де Б. викладав нам ідеольоґію ОУН. Дня 27. листопада м. р. сказав мені Б., що буде якась виправа і я маю взяти в ній участь, а тому маю прийти дня 29. тогож місяця на ріг вул. Листопада й Шимоновичів ранком. Я прийшов і застав Березинського з якимсь юнаком, пізніше прийшов ще один, якого називали усі „Ґенком“. Цей Ґенко пішов з Березинським до міста, а перший, бльондин, завів нас до мешкання Бер., де я застав ще двох, м. ін. Жураківського, як я пізніше у слідстві довідався, та якогось „техніка“. Цей „технік“ показав нам плян почти в Городку і попризначував ролі, м. ін. я мав стояти на коридорі, вивести двох урядників з лівого крила і положити їх на землі. Там були теж револьвери й одежа, а я скинув своє футро і взяв якусь бронзову куртку. Опісля прийшов до хати Бер. і ми, тобто я, Березинський, „Ґенко“ і „технік“ пішли на стацію. Там прийшов до нас ще Старик і Купецький і в 1. год. ми поїхали до Каменоброду, а звідти пішли пішки до Городка. В парку, в Городку, ми ждали, бо „технік“ пішов скомунікуватися з першою ґрупою. Не було його з годину, потім прийшов і вивів нас у поле, де ми зустрілися ще з 4 людьми, серед яких був Білас і Данилишин і ще якісь два. Тоді Бер. заявив нам, що не має набоїв і поїхав з „техніком“ до Львова, а нас завів якийсь, що стояв з боку, до стодоли, де ми перебули до другого дня. Пополудні приїхав Бер., але не з „техніком“, а з якимсь іншим. Ми пішли всі під якусь фіґуру і звідти двома ґрупами під почту. В перштій пятці я, Білас, Данилишин, Ґенко і той, що приїхав зі Львова. Під почтою обі ґрупи злучилися. Я ввійшов у перші двері на право в лівому коридорі, там сидів якийсь службовик, як я пізніше довідався, Томків. Я крикнув „Руки до гори!“ і казав йому положитися на коридорі. Він це зробив. Я чув ще крик і стріли, але хто стріляв, не бачив. Усе те тревало може 5 хвилин. Потім ми пішли праворуч за почту на поле. В лісі ми розділилися. Білас, Данилишин і той, що приїхав зі Львова, пішли в бік, а я, командант, Купецький, що стояв коло брами підчас нападу і ніс гроші, йшли цілу ніч, заблудили і ранком вийшли на с. Поршну. Потім ми йшли лісом, закопали револьвери, перейшли попід Соловку і потім коло Персенківки знов розділилися. Я вернув — це було 1. грудня м. р — вечором до Львова. Я просив господиню, щоби сказала поліції, якщо поліція питатиме, що я був дома. Потім я поїхав домів, а коли вернувся, довідався, що поліція шукала за мною. Я ходив по місті, зустрів Ковалюківну, яку знав ще з весни того року і просив її дозволити побути у неї. Я сказав, що мене шукає поліція і побув у її хаті (батько її є знайомим мого батька) до 18. грудня, коли мене арештували. Цапа між учасниками нападу я не бачив, Куспісь був у мешканні Бер., але в Городку не був. На поліції я сам признався до всього і мене не били.

Предсідник відчитав у цьому місці відпис протоколу, з якого виходить, що Мащака привезла була поліція до Поршни і він показав місце, де викопано 5 револьверів. Там теж, зізнає Мащак, залишено частину грошей. Потім предс. відчитує вірш Мащака, написаний у тюрмі на честь Данилишина і Біласа; Мащак виясняє, що писав це, зворушений їх смертю. Далі Мащак простує, що хоч у слідстві подав, що бачив Куспіся в Городку як учасника нападу, то це неправда: Куспісь участи в нападі не брав. Купецького не знав і щойно на переслуханні піддав йому хтось це назвище і світлину, а він ствердив, що такого юнака бачив давніше.

Прокуратор намагається доказати підсудному, що він часто споминав назвище Купецького і той Купецький є мабуть щирим товаришем підсудного; Мащак рішуче твердить, що Купецького не знав. Допитується теж прокуратор, чи той Ґенко, з яким підсудний розлучився аж під Львовом, не називав себе часом Стефком або Березовським, чи згадував, що є з Коломиї — підсудний це заперечує.

Далі підсудний виясняє, що мав у револьвері 8 куль, що входив до будинку 3-ій або 4-ий, що на коридорі не бачив нікого, що Старик лежав і він перескочив його, що Березинський мав отрую (ціянкалі), що врешті, як усі втікали, стріляв хтось з права і з ліва. Обвинуваченого Цапа підсудний зовсім не бачив ані підчас збірки на полі, ані у стодолі, де був цілий день.

З черги почали переслухувати другого обвинуваченого *Михайла Куспіся.*

## Свято в Духовній Семинарії.

**Започаткування ювилейного року в Духовній Семинарії у Львові з приводу її 150-ліття.**

Храмовий празник у львівській Духовній Семинарії, що припадає в 2-й день Зелених Свят, був цього року не лиш звичайним роковим святом, але рівночасно і днем, у якім та установа започаткувала ювилейний, бо 150-ий рік свого істнування. Яке значіння мала львівська Духовна Семинарія за минулих 150 літ для розвою національного та релігійного життя української Галичини, не треба мабуть багато говорити. Вистане пригадати, що тут почалося наше національне відродження працею Руської Трійці, звідси за цілих 150 літ виходили в народ тисячі інтеліґентних робітників, що були довший час майже одинокими інтеліґентами українського народу. Тому не диво, що й свято відбулося незвичайно торжественно. Почалося воно архиерейською Службою Божою, що її відправив епископ Никита Будка в окруженні оо. професорів Духовної Академії у присутности вищого духовенства, цілого професорського збору та студентів тої одинокої нашої вищої школи у краю. Між присутніми бачили ми дорогого гостя для Галицької Землі о. Сімовича, ґенерального вікарія для греко-католиків на Буковині та в Мармарощині. Після скінчення Служби Божої прибув у храм св. Духа Ексц. Митрополит та виголосив піднеслу, глибоко обдуману проповідь. Голова нашої церкви підчеркнув значіння Духовної Академії та Семинарії для української Церкви та нації зазначуючи, що професорів та студентів тої установи ставив і все ставить поруч найближчих собі людей. Вкінці ствердив започаткування 150-літн. ювилею Дух. Семинарії. Після того відбулася спільна фотографія в городі заведення у стіп памятника Митрополита, прибраного в жовто-блакитні прапори. Витаний з ентузіязмом професорами та студентами перебув Митрополит серед бадьорого настрою в Академії ще кілька годин, оглядаючи всюди взірцевий порядок та розбудову заведення на европейський лад під умілою управою о. ректора д-ра Сліпого.

---

### МЕМОРІЯЛ АНГЛ. ЧАСОПИСНОГО СОЮЗУ ДО НІМЕЦЬКОГО УРЯДУ.

ЛЬОНДОН, 6. 6. ПАТ. Союз видавців англійських часописів вислав до німецького уряду меморіял, який доручено німецькому амбасадорові в Льондоні. Союз домагається, щоби Гітлерів уряд відкликав заборону [illegible] „Манчестер Гардіяну“.

## Дзвін кружляка „Емден“.

Німецький кружляк „Емден“, який на війні затопив багато ворожих кораблів, пішов на дно від австралійського кружляка „Сідні“ біля Кокосових Островів. Австралійські моряки взяли собі на спомин алярмовий дзвін „Емдена“. Його завісили в городі у заливі Сідні. Мин. року дзвін пропав. За пять місяців найшли дзвін закопаний в Гайд Парку в Сідні. Дзвін перенесли до воєнного музею. І ось він 28. квітня знову пропав. Тепер виявилося, що хтось продав цей дзвін за 160 фунтів і кораблем „Мейн“ перепачкував до Німеччини, де продав його мабуть за 1000 фунтів. Покищо невідомо, чи німецький уряд зареквірує дзвін для свого музею, чи видасть його Австралії.

---

### НІМЕЦЬКІ ЗАСТЕРЕЖЕННЯ.

**Пакт поширити на Австрію, Болгарію та Мадярщину.**

ПАРИЖ, 6. 6. ПАТ. Справа підписання пакту 4-х щораз більше компліковується, тому що годі дійти до порозуміння в справі поминення в тексті справи рівноуправности та передання її розброєній конференції. Німеччина не погоджується на 3. уст., в якім сказано про рівноправність зброєнь щойно після 5-х літ. Крім того Берлін хоче, щоби той уступ передаґували так, щоби користи, які виливають із 3. уступу, поширити також на Австрію, Болгарію та Мадярщину, що є загрозою для Малої Антанти. Німеччина робить також застереження в справі санкцій супроти напасників. Ціла так звана офіціяльними колами „трудна редакція“, буде темою париських нарад у четвер.

---

## Гостра японська нота до Москви.

МОСКВА, 6. 6. ПАТ. Японський амбасадор у Москві доручив ноту японського уряду в справі сх.-китайської залізниці. В ноті торкається японський уряд справи викупна тієї залізниці, що є вогнищем неспокоїв, манджурським урядом, коли ціна не буде недоступна. На думку закордонних кол у Москві, японська нота виразно погрожує СРСР, що коли не дійде до купна залізниці, то її займуть силою.

---

### МАТЕРН ПОЛЕТІВ ДАЛІ.

МОСКВА, 6. 6. ПАТ. Американський летун Матерн після 9-годинного відпочинку відлетів в год. 1.14 у дальшу дорогу. Найближчий етап виносить 6.950 км.

### ОКОНЕЧНИЙ ВИСЛІД ВИБОРІВ У ДАНЦІҐУ.

ДАНЦІҐ ПАТ. Виборча комісія оголосила 6. VI. окончений вислід виборів до данціґського сенату: нац. соціялісти одержали 107.331 гол. — 38 мандатів; соціялісти — 37.882 гол. — 13 манд.; комуністи — 14.566 гол. — 5 манд.; центр — 31.366 гол. — 10 манд.; нац. нім. фронт — 13.596 гол. — 4 мандати; властителі нерухомостей — 976 — без мандату; нім. клюб 1.698 — без манд.; І. листа польська Чарнецького 4.388 гол. — 1 мандат; II. листа польська Мочинського 2.385 гол. — 1 мандат.

### ПРИСУД НА ВИНОВНИКІВ ЗАВОРУШЕНЬ У ЖЕНЕВІ.

ЖЕНЕВА. 6. 6 ПАТ. Нині проголосили присуд федерального трибуналу в розправі проти виновників кровавих женевських заворушень. Гол. обвинуваченого Ніколе засудили на 6 місяців вязниці зі зарахуванням сл. арешту і 100 фр. кери. Інших обвинувачених засудили на кару 2—4 місяців вязниці зі зарахуванням сл. арешту.

### ХОЧУТЬ, ЩОБИ АНГЛІЯ НЕ ПЛАТИЛА.

ЛЬОНДОН, 6. 6. ПАТ. „Дейли Геролд“ повідомляє, що англійські банкирі роблять сильну пресію на уряд, щоби Англія відмовилася 15. червня від усякої сплати довгу Злуч. Державам. Навіть частина директорів Англійського Банку є за цим. Затє бувш. канцлер скарбу Сновден заявляється в „Дейли Мейл“ за заплатою рати довгів сріблом, що зменшить його суму з 19 на 12 мілїонів. Честь Англії — кінчить Сновден — варта 12 мілїонів. Становище англійського уряду в цій справі досі невідоме. Невідомо теж, що задумує президент Рузвельт.

### МІЖНАРОДНЯ КОНФЕРЕНЦІЯ ПРАЦІ.

ЖЕНЕВА, 6. 6. ПАТ. 8. червня пічнеться в Женеві міжнародня конференція праці. Головою конференції буде делегат італійського уряду Де Мікаелі. Конференція займеться введенням у життя 40-годинного тижня праці. На конференцію вперше вишлють Зл. Держави свого представника. Передбачують конфлікт між робітничою групою, що є під впливом II. інтернаціоналу та делегатом німецьких робітників, яким буде Лей, шеф фронту праці. Робітнича група квестіонуватиме права Лея заступати права й інтереси німецьких робітників.

### ФР. РАДА МІНІСТРІВ УХВАЛИЛА ПАРАФУВАТИ ПАКТ.

ПАРИЖ, 6. 6. ПАТ. Аґ. Аваса повідомляє, що рада міністрів уповажнила фр. амбасадора в Римі парафувати пакт 4-х.

БЕРЛІН, 6. 6. ПАТ. У звязку з уповажненням фр. амбасадора в Римі до парафування пакту 4-х бюро Конті повідомляє, що німецькі поінформовані кола вважають Мусолінів плян змінено згідно з пропозиціями Франції. Текст німецький уряд знову розглядатиме.

### РАДА Л. Н. ПРИНЯЛА ЖИДІВСЬКУ ПЕТИЦІЮ.

ЖЕНЕВА, 6. 6. ПАТ. Рада Ліґи Націй зібралася нині для розгляду петиції Бернгайма в справі положення жидів на німецькому Гор. Шлеску. Рапорт приняли при здержанні від голосування делегата Німеччини й Італії, тому має обовязуючу силу. Тому німецький уряд мусітиме зарядити, щоби німецьких законів, які створюють расові обмеження, не пристосовувати на Гор. Шлеску та щоби привернути правильний стан у положенні осіб, усунених із посад, або яким унеможливили виконування їх звання. Німецький уряд має повідомити справоздання про свої зарядження. Евентуально Рада на вересневій сесії розгляне звіт Німеччини.

### ДАЛЬШИЙ ЛЕТ МАТЕРНА.

Москва, 6. 6. ПАТ. Летун Матерн осів в Омську в год. 13.35 (московський час).

### ВБИВ АФҐАНСЬКОГО ПОСЛА В БЕРЛІНІ.

БЕРЛІН, 6. 6. ПАТ. Нині в год. 13. в будинку афґанського посольства в Берліні афґанський горожанин Кемаль Сід убив із револьвера афґанського посла Сірдара Могамеда Азіза Хвна. Вбивник війшов до кабінету під претекстом, що мусить бачитися з послом і вистрілив пять разів. Одна куля поцілила посла в груди. Посол помер наслідком ран у шпиталі. Сірдар Могамед Азіз Хан це старший брат теперішнього володаря Афґаністану. Вбивник не хоче нічого зізнавати.

Про атентат повідомляють далі, що посол із афґанським студентом Могамедом Атіком виходив саме з посольства, як на сходах заступив йому дорогу 33-літній афґанець, студент берлінського університету та зі словами „За свободу!“ вистрілив пять разів.

### ПЕКОЛЬНА МАШИНА.

БІЛГОРОД, 6. 6. ПАТ. В Ніші в сд. 6. рано вибухла пекольна машина. Жертв у людях не було. Здається, що це робота македонської терористичної організації.

### АРЕШТУВАННЯ.

На приказ судової влади у Львові поліція перевела ревізію в дяка Михайла Голода в Бринцях, пов. Бібрка. Голода відставили до судового арешту в Бібрці, а акти справи до прокуратури у Львові.

### САМОГУБСТВО СТУДЕНТА ПОЛІТЕХНІКИ.

У парку Йордана застрілився 30-літній Фр. Будзінський студент політехніки. В листі написав, що відібрав собі життя з причини лихого висліду іспиту.

### ЗГИНУВ НА ДАХУ ВАҐОНУ.

Нічю на понеділок 19-літній Стан. Мязґа хотів без білету поїхати до Давидова, тому виліз на дах ваґону. Підчас руху поїзду Мязґа вдарив головою об траверзу та впав нежививй на залізничий шлях.

### КИНУВСЯ ПІД ПОЇЗД.

На залізничому відтинку Ожидів-Заболотів кинувся під поїзд, що їхав зі Львова до Бродів Петро Петруха з Яськович пов. Золочів. Згинув на місці. Причина самогубства невідома.

## НОВИНКИ

**— ПОДАЄМО ДО ЗАГАЛЬНОГО ВІДОМА, що всякі оповістки про загальні збори, концерти, відчити, товари[illegible]одини, посмертні згадки та вістки особис[illegible]арактеру міститимемо тільки за оплатою. — [illegible]міністрація „Діла“.**

**— ПРИЙМАЮ ЯК ДАВНІШЕ в моїм дентистичнім заведенні Сикстуська 17. від 9—1 і від 3—6. НАСС.** 2—3

**— Робітня футер Юліяна Глушевського, Львів, вул. Коперника 16. II. пов. Тел. 54-46.**

**— Магазин постелі Р. Джала**, Львів, Хорущина 5, поручає: ковдри, матраци по найдешевших цінах. Переробляє ковдри по 5 золотих, матраци по 7 зол. 18-50

**— Концерт скрипака Юрія Криха** відбудеться 8. VI. ц. р. у Львові в год. 8. веч. у великій салі Музичного Т-ва ім. Лисенка. Через помилку подано в час „Неділя“ з дня 4. VI. ц. р., що концерт відбувся 1. VI. у Львові замісць в Тернополі. 2088

**— На будову нагробника Ів. Франка** з нагоди Франківських свят у Львові зложили **60 золотих** такі бережанські установи: Народний Дім, Українська Бесіда, Філія Т-ва Воєнних Могил, Укр. Бурса, Учительська Громада, Взаїмна Поміч Укр. Учительства, Асекураційне Т-во на життя і ренти „Асекураціоні Дженерали“ 50 зол.

**— На лікування жертви жалюгідних подій дня 28. травня ц. р.** зложили далі: Ольга Ковалисько, Львів 2 зол.; радн. Роман Дмоховський, Перемишль 5 зол.; інж. Желеховський, Битків 10 зол.; Едвард Старецький, Львів 5 зол.

**— Свято Козацьких Могил під Берестечком.** Головна Рада Т-ва „Відродження“ повідомляє: Свято пічнеться в пятницю 16. червня зранку. Подаємо інформації для тих, що бажають виїхати колесами: Траса, як сказано в попередньому комунікаті, веде: Львів—Золочів (67 км.), Золочів—Броди (38 км.), Броди—Козацькі Могили (35 км.). Дорога до Бродів: гостинець (шоса) 1-ої кляси. Дальше з Бродів до Берестечка добра в міру погоди. Виїзд зі Львова в четвер 15. червня. Нічліг у Бродах і ранком виїзд на Козацькі Могили. Інші учасники свята можуть їхати поїздами або йти пішком. Дирекція залізниць дає 33 проц. знижку від нормальної ціни білету при участи найменше 10 осіб, себто 8.90 зол. в обі сторони. Для 50 учасників прислугує знижка 50 проц., себто 6.70 зол. При участи 250 осіб буде надзвичайний поїзд зі ще догіднішою знижкою. З Бродів на Козацькі Могили можна їхати підводами або пішком. З огляду на замовлення знижок прохаємо зголошуватись якнайскорше. Точніші дані дотично збірки, дня і години виїзду залізницею подамо в черговому комунікаті.

**— Відгомін смерти бл. п. Ілла Кокорудза.** Пишуть нам з Рогатина: Коли сумна вістка про смерть бл. п. голови „Рідної Школи“ наспіла до Рогатина, скликала Старшина Кружка „Р. Ш.“ надзвичайне засідання відпоручників усіх місцевих товариств та установ. Голова Кружка „Р. Ш.“ о. Щербанюк вказав у коротких словах на великі заслуги Покійника. З черги ухвалено після короткої дискусії видати іменем усіх місцевих товариств окремі клепсидри, вивісити чорні прапори на будинках усіх українських установ у Рогатині, вислати окрему делеґацію на похорони до Львова в особах дир. О. Бачинського і М. Волоноса та влаштувати поминальне богослуження в парох. церкві в Рогатині дня 6. червня ц. р. в год. 9-ій рано. Щоби лишити тривку памятку по достойнім Покійнику, ухвалено оснувати стипендію ім. Ілля Кокорудза на удержання бідного учня в тут. ґімназії. — Делеґації на похорони пок. голови „Р. Ш.“ вислали всі середні школи „Р. Ш.“ з краю та деякі школи народні й фахові.

**— Як львівський маґістрат улекшує своїм громадянам сплату податків.** 67-е бюро маґістрату м. Львова на II-ому поверсі. Надпис „Бюро списків померших“. У першій маленькій кімнатці каса. Кімнатка на 30 осіб з двома лавочками. Перед касою сотня людей, що жде своєї черги. Це ті, що хотять заплатити податок. Давніше коли хто дістав квіт, можна було вибрати собі для сплати податку відповідний день і пору. Тепер від бюра, де зголошуєте сплату йде листок із цифрою довгу до каси, перед якою мусите ждати так довго, заки не почуєте своє імя. З ріжних бюр пливуть листки до цієї каси і юрба перед касою зростає. Ждете пів години, годину, півтора; є такі, які впевняють, що ждуть і дві години. Коли хто на хвилину вийде з цієї задушливої комірки і саме тоді викличуть його прізвище, тоді час, який ждав, пропав — на чергу приходять інші. Не знаємо, чи є в маґістраті така висока особа, що вряди-годи переходить усі бюра і приглядається їх орґанізації. Цій особі радимо заглянути крізь двері ч. 67, де люди збиткою лавою, спітнілі, задихані, охлялі та скажені ждуть перед віконцем. Подобає це на хвіст жебраків, що ждуть на допомогу. Часто чуємо нарікання, що міський буджет щораз гірший, бо громадяни не хотять платити податків. Хто раз вистоювався перед такою касою, певне не буде квапитися туди вдруге. Люди тратять цілі години на те, щоби вплатити до каси 10 зол. Орґанізація першорядна!

**— Вломи.** При вул. Шпитальній ч. 18 у Львові вломники закралися до крамниці блаватних товарів Сол. Австера та винесли майже всі товари. Шкоди є на 15.000 зол. — Зі стриху при вул. Кохановського вкрали злодії Дорі Райх два футра та гардеробу вартости 1950 зол. З воза Як. Акера при вул. Коперника вкрали злодії звої сукна вартости 500 зол. — Адвокатові Червінському при вул. Вроновських 11 а у Львові злодій вкрав столового срібла на 50 осіб. Адвокат повідомив про це поліцію, а ця при помочі військової стежі зловила злодія, Степ. Маґоцького, на Цитаделі й відібрала в нього срібло. — Невідомі злодії вломилися до фарбарні шкір фірми „Хром“ при вул. Городецькій ч. 95 і забрали фарбовані баранячі шкіри вартости 1500 зол.

**— „Зелена“ демонстрація.** У неділю вполудне львівські польські студенти старалися уладити „зелену“ Гофманову демонстрацію. До гурта студентів на вул. Гофманової винесли з таксівки кілька зелених транспарентів із написом „купуйте в католиків“. Коли студенти з транспарентами почали ставати до походу по місті, поліція вибігла з брам і розіґнала демонстрантів. Одного студента арештували.

**Група немовляти** найшли в одному зі страґанів на пл. Теодора у Львові. Слідство виявило, що то 2-літня донечка Йосифи Борецької, яка спала в цьому страґані. Тут її дитина померла.

**— Вивезли жінку львівського купця М. Кріґа** (вул. Янівська 76) якісь люди в невідомому напрямі. Сусіди кажуть, що це сталося в порозумінні з купцем Кріґом, який хотів позбутися жінки тому, що вона підозрівала його, що він зраджує її.

**— Самогубства.** 19-літня Софія Терлецька із Сигнівки Вел. напилася сильної кислоти. Її забрали до шпиталю. — При вул. на Болоння напився йодини безробітний Амвр. Равщин. Причина: крайня нужда.

**— Львівські злодії на селі.** В льокалі т. зв. „Каси Стефчика“ в Кривчичах біля Львова львівські злодії вирізали в касі задну стіну. Забрали все, що було — ледви кількадесять золотих.

**— За спіртові надуживання.** В перемиському окр. суді почалася розправа за спіртові надуживання, викриті в Перемишлі та Самборі. На лаві обвинувачених засіло 24 особи, яких можна поділити на пять груп: 1) власники фабрики оцту „Лех“ у Перемишлі, 2) власник ректифікації спірту в Самборі та його персонал, 3) власники фабрики горівок і лікерів „Пшемислава“ в Перемишлі, 4) посередники й шинкарі, що відпродували спірт, 5) чотири скарбові службовці, які занедбали контролю фабрик спірту. Фабрики ті продавали промисловий спірт нелеґально по цінах звичайного спірту та цим наразили держ. скарб на втрату кількасот тисяч золотих. Акт обвинувачення займає 80 стор. машинового письма. В розправі беруть участь делеґати м-ства скарбу, 4 знавці, в цьому два з дирекції держ. спіртового монополю та два із скарб. палати. Розправа потреває три тижні.

**— Арештували залізничого радника.** В Коломиї кружляють поголоски про арештування емеритованого залізничого радника д-ра Едм. Шефера. Він поїхав був на Зелені Свята до

своєї сестри та на телефонічне припоручення варшавської прокуратури його арештували й відставили до Варшави. Шеферові закидають надужиття урядової влади для користей та обман. Перед емеритурою Шефер займав визначне становище в залізничій службі.

— **Труп в лісі.** В лісі біля Чепелів (пов. Броди) найшли трупа невідомого мущини, в маринарковому сірому одязі. Лікарська комісія ствердила, що покійник помер на серце та що був хорий на запалення легенів.

— **Хотів повісити адвоката.** З Варшави повідомляють, що засудженого на смерть шпигуна Стерчинського до самої шибениці вів під руку його оборонець, високий мущина в окулярах. Кат Бравн знав, що має вішати двох засуджених, із яких один був високий та в окулярах. Думав, що оба вони засуджені, тому хотів повісити й адвоката. Йому пояснили, що другий це оборонець. — Стерчинський просив, щоби при ньому дві години остала його приятелька, танцюристка з Італії. Йому позволили на це. Шпигуна Брохіса похоронили в XI. кватирі біля гробу пор. Терка, якого в 1920 р. розстріляли за шпіонажу та дефравдацію. Це кватира розстріляних на основі судових присудів.

— **Вбив учительку.** Невідомий вбивник убив біля Люблина учительку Стефанець і кинув її в кущі. Передтим забрав у неї всю платню.

— **Добра доглядачка.** 19-літня доглядачка в шпиталі в Брюселі отруїла морфіною кільканацять пацієнтів. Зробила це тому, щоби вони „в ночі не турбували її“.

— **Боєва надавча радіостація.** У Куруми побудують головну радіостацію на Далекому Сході. Стація буде працювати антеновою енергією 100 кільоватів. Її завданням поборювати пропаганду більшовицьких і китайських стацій.

— **„Прагер Пресе“ заборонили в Німеччині.** Від 1. червня заборонили в Німеччині „Прагер Пресе“, (орган чсл. м-ства закорд. справ), на неозначений час. Причини заборони не подали.

— **Ріжні вістки.** У ріжних шпиталях та домах для божевільних Чехословаччини було за один рік 230 осіб, що прикидалися божевільними з ріжних причин; число мужчин між ними значно більше як жінок. — У ріжних місцях Нормандії почались свята з нагоди 1000-літніх роковин приналежности Нормандії до Франції; свята тріватимуть ціле літо; в офіціяльній частині свят цього місяця візьме участь президент республики. — Колишній австрійський архикнязь Леопольд Фердинанд, тепер Вельфлінг, оженився з Клярою Павловською, звичайною смертницею, навіть нешляхотського походження; Вельфлінг уже двічі розвівся. — В одній французькій фабриці, в департаменті Сени, згоріло 400.000 літрів алькоголю. — Брата „сірчаного короля“ Крігера Торстена засудив стокгольмський суд на 4 роки примусових робіт, збільшуючи йому дотеперішню кару. — Індіянка, 80-літня Катря Мейл приїхала до Фляндрії, де відвідала могили індіян, полеглих у світовій війні в армії Злучених Держав. Також її син там спочиває.

— **З Еспанії до Африки попід море.** Еспанський уряд дістав від одного інжиніра новий проект, як збудувати тунель попід Ґібральтар і цим улекшити переїзд з Еспанії до Африки. Цей останній проект ріжниться від численних попередніх тим, що пропонує вибудувати дорогу для авт попід море. Цих 34 км. можна би переїзжати автом за пів години. Скільки коштувала би така дорога не довідуємося.

— **Папа проти еспанського уряду.** Папа видав енцикліку до еспанського народу та духовенства, якою протестує проти недавньо виданого закону про манастирські чини та конгреґації. Еспанський епископат підніс живий протест проти того закону і кинув екскомуніку на авторів закону.

— **Титул „Інжинір“.** Найвищий військовий суд Чехословаччини видав цими днями свій осуд у справі одного засудженого, якому при вимірі вязничної кари додали рішення, що він тратить на майбутнє право вживати титулу „інжиніра“. Засуджений звернувся з відкликом до Найвищого Суду і цей суд рішив, що титулу „інжиніра“ не можна нікому відобрати тому, що це не академічне відзначення ані становище тільки приналежність до якоїсь професії. Така приналежність не може бути предметом судової кари.

— **Югославянський князь, що ожив між трупами.** У Ніцці отруївся морфіною 38-літній князь Микола Караджорджевич. Його батько був братом сербського короля Петра. Підчас війни кн. Микола був летунським старшиною в російській армії. По війні жив у Франції. Часописи пригадують, що в 1929 р. в Парижі в таксівці князь був поражений апоплексією. Його відставили були тоді до шпиталю, де думали, що він уже мертвий та відіслали до анатомічного відділу. Там князь нараз серед трупів ожив. У звязку з самогубством князя Миколи німецькі часописи приносять подробиці з його авантюрницького життя. Югославянське посольство в Парижі заперечує, начебто князь був посвояченний з королем Олександром. Із югославянських кол у Парижі повідомляють, що Микола Караджорджевич був незаконним сином Арсена Караджорджевича, брата бувш. короля Петра та хоч пізніше батько призвав його, то ніколи не признав його югославянський двір.

— **Запертя.** Найповажніші спеціялісти жіночих недуг ствердили, що натуральна гірка вода **FRANCISZKA-JOZEFA** ділає в більшости випадках скоро, певно і безболісно.

**ВІДГУКИ ДНЯ.**

## За сорок тисяч.

Храм святого Юра — Христового воїна. Найкращий храм на найкращім місці Львова. Вічний, пропечистий доказ на те, що ми колись вибирали місця під свої будівлі...

Нині в цьому храмі — Свято Поляглих. Архиєрейська Служба Божа, панахида. При престолі Преосвященний Никита в асисті священства. На почесних місцях: на право члени уряду, на ліво булавні старшини, в кріслах представники установ, а далі муром старшинська та стрілецька братія.

А по середині, напроти „царських воріт“ на найбільш почеснім місці — колишній начальний вожд Української Галицької Армії ґенерал Мирон Тарнавський.

Посивілий за війни і по війні, серед боїв і серед обставин, від журби за край і за хліб насущний. Перший раз після останнього вистрілу на належнім місці.

В темнім одінні, скромний і тихий, як темне, скромне і тихе його життя серед нас. Сидить перед „царськими воротами“, на першім місці, вирваний з далекого, забутого села, з самітної біди.

Перший раз!...

Але ось сива голова піднеслася, пригасле око блиснуло зпід навислих брів.

Може спомини?!...

Львів, Чортків, Бережани, Камянець, Бердичів, Київ...

Не думайте, люди, що це хтонебудь ці спомини онув!

На один його кивок свистіло десять тисяч острих як бритва шабель, дзвеніло сто тисяч певних баґнетів, греміло пятьсот грізних гармат...

Минулося... Пройшло... Димами подій заслонилося.

Траґічні випадки пригнули дужі плечі, ненавидна доля згасила око, вічна журба зорала чоло.

Стільки літ у біді, в забутті і — нарза спромога помолитися гідно за душі тих, яких во імя найвищого земського добра післав у бій

На середині храму — гріб. Один гріб замісць сорок тисяч гробів, один березовий хрестик замісць сорок тисяч хрестиків.

Біля гробу чотири свічі. Горять ясно, як ясно горіли любовю до народу серця тих, за яких нині поминальне богослуження. Нині у величавім храмі святого Юра — завтра в усіх церквах і церковцях Галичини.

Сорок тисяч поляглих бачить це і чує, що хоч умирали за більше як є, то все таки вмерли не за дармо.

**Галактіон Чіпка.**

## З концертової салі.

**Концерт скрипака Юрія Криха в Тернополі.**

Тернопільське громадянство мало нагоду в четвер 1. червня ц. р. почути концерт скрипака Ю. Криха, абсольвента Вищого Музичного Інституту ім. Лисенка у Львові. Програма концерту, на яку склалися твори визначних композиторів чужих і наших, зацікавила громадянство, бож виконання творів Моцарта, Брамса, Баха, Шуберта вимагає не лиш знаменитої техніки гри, але й мистецького почування і розуміння духа їх творців. У виконанні Брамса концерту Д-дур розвинув скрипак у повнім блеску свою технічну й динамічну ерудицію. З кожною дальшою точкою зєднував собі він авдиторію, якій мельодійність і ритм виконуваних творів влучали у почування, зокрема у більш для загалу зрозумілих творах Баха, Барвінського, Людкевича й Новачека. Рясні оплески, що лунали при кожній появі концертанта на естраді, а по виконанні програми приневолили його до наддатків, були доказом признання і симпатії публики до скрипака.

До видатности мистецького успіху цього концерту причинилася піяністка п-ні Ірена Любчак-Крихова, в котрої руках був фортепяновий достріймент.

Концертант, п. Юрій Крих, це незвичайно талановитий музик, відомий у Тернополі як учитель музики і диригент орхестри. В рр. 1921-2 учився він у професора петрогр. консерваторії С. Іванова, а опісля у професора В. Муз. Інституту ім. Лисенка у Львові О. Москвичева. В р. 1931 одержав п. Крих абсолюторію В. Муз. Інституту у Львові та став учителем в Інституті у Тернополі. Його замилування до музичних студій дають повне право надіятись по нім багато, тимбільше, що він безперервно студіює далі доїзжаючи на науку до Львова.

*Сіяк Степан.*

## Дописи.

**КОПИЧИНЕЧЧИНА.**

**Свято „Сільського Господаря“.** Копичинеччина і в культурно-освітній і ще більше в кооперативній праці належить до одного з кращих повітів. Українські народні діячі використовують кожну нагоду, щоби і в самому місті і в повіті скріплювати духа національної свідомости і єдности серед українських народніх мас. Відбуте 16 травня ц. р. свято „Сільського Господаря“, не зважаючи на будень і дощ, стало поважною маніфестацією свідомого селянства цілого повіту. Провідникам місцевої філії „Сільського Господаря“, головнож її секретареві, треба завдячувати, що свято вийшло дуже гарно.

**Попис рідношкільної дітвори.** Дня 21. травня ц. р. уладило учительство „Рідної Школи“ побіч попису шкільної дітвори руханковими вправами і виставу п. з. „Соняшник“. Громадянство Копичинець і гості мали ще раз нагоду подивляти жертвенну працю рідношкільного педагога в різбленні душі молодого, свідомого покоління. Не диво, що труд управителя школи п. Пенцака, п. Петлівної, Гредчаківної і ін. нагороджували присутні рясними оплесками.

**Загальні Збори „Українбанку“**, що відбулися 24. травня при численній участи селянства з цілого повіту, були доказом, що і серед найтяжчих обставин наше село не піддається зневірі, але твердо йде в кооперативній організації до кращої майбутности. В цьому році минає 30 літ від оснування „Народнього Дому“. Милий спомин посвятив один зі селян першому основоположникові „Народнього Дому“ о. Кисілевському, якого память ушанували присутні повстанням з місць. „Українбанк“ у Копичинцях — це один з краще поставлених банків у нашому краю. Його рухливий провід в особах о. дек. Малиновського і п. Довганя веде дуже оживлену діяльність у цілому повіті. На Заг. Зборах і члени банку і гості мали змогу переконатися, що при тій солідарности, яку витворили провідники, особливож священики, з народніми масами повіту, український національній кооперації не страшна ніяка сила, що прямувалаб до її заломання і руїни.

——o——

# СПОРТ.

**ЗМАГАННЯ ЗА МИСТЕЦТВО У. С. С.**

Змагання за мистецтво У. С. С., розіграні в часі Зелених Свят, станули під знаком „ремісів“. Лише Тризубові пощастило незначно перемогти Комету.

ЛЬВІВ. **Тризуб — Комета 2:0.**

ЛЬВІВ. **Чорноморці — Мета 2:2.**

ВИННИКИ. **УРСК — Дніпро 3:3 (2:1).**

Гра весь час з легкою перевагою УРСК-у, якої напад як слід не використав, бо крім Коса за слабо достартовував до мяча. Дніпро грав з вервою, особливо напад робив дуже грізні випади. Винницька дружина грала й поводилась на грищі зовсім поправно і треба надіятись, що в майбутньому не буде приносити Субреферентові коп. мяча зайвих клопотів. Суддював п. Глібовицький.

ЗОЛОЧІВ. **Сокіл IV — (Львів) — Сокіл (Золочів) 1:1 (1:0).** Змагання претендентів до чолового місця в табелі дали нерішений вислід. Гра цікава. В першій половині Сокіл IV має легку перевагу і в тому часі здобуває зі стрілу Терлецького одинокі ворота. По зміні піль золочівська дружина опановує грище, але незарадність її нападу не приносить цифрового доказу тої переваги Щойно на 6 хв. перед кінцем Савчук добуває з карного вирівнуючі ворота. Суддював п. Глібовицький зі Львова

**УКРАЇНА II. — „ОДИНАЦЯТКА“ (ЗИМНА ВОДА) 2:1 (1:0).**

Товариські змагання, розіграні 4. VI. в Зимній Воді. Найліпшою частиною України II. була поміч. Ворота добули для України II. Бутель II (з карного) і гарним стрілом Лісікевич.

**ЛЬОТ — УКРАЇНА II. 4:3 (4:1).**

Україна II. грала 5. VI. дуже добре і мала замітну перевагу; програла, бо аж 3 голі дістала з карних. В Україні подобалася права сторона нападу: Крушельницький-Яцкевич, у помочі Якимів, в обороні Косило. Слабий день мав воротар Микитин. Ворота для Чорноморовних добули: Вовк, Миськів (з карного) і Ліщинський

**З УСПІХІВ ПЕРЕМИСЬКОГО „СЯНУ“.**

**Сян — С. К. С. 3:0.** Змагання за мист. Б-кляси.

**Сян — Електрівня 2:0.** Змагання за мист. Б-кляси.

**Сян — Ресовія II. 3:0 (вок-овер).** Змагання за мист. Б-кляси, на які резерва Ресовії не ставилася.

**СПОРТ ЗА КОРДОНОМ.**

ПРАГА. Славія — Спарта 3:1 (1:1). Чеське „дербі“ закінчилися заслуженою перемогою Славії, котра здобула за мистецтво. Ворота добули для Славії Копецький 2 і Свобода; для Спарти Брайне. Видів 25.000

ВІДЕНЬ. Вієнна — Гакоаг 3:1; Він — Лібертас 3:0, Австрія — Спортклюб 2:1; В. А. Ц. — Ф. А. Ц. 2:2.

БУДАПЕШТ. Кінцева табеля мистецтв Мадярщини: 1) Уйпешті 37 п., 2) Гунгарія 36, 3) Ференцварош 35; 4) З. Округа 27; 5) Офнер 25; 6) Бочкай 22; 7) Кішпешті 19; 8) Шегед. А. Ц. 19; 9) Аттіля 13; 10) Немзеті 13; 11) Сомогі 9; 12) Сорошкар 9.

**УКРАЇНА — РЕВЕРА (СТАНИСЛАВІВ).**

В неділю 11. ц. м. відбудуться змагання за мистец-
тво А-кляси між Реверою і Україною на грищі Чорних
в год. 10-ій рано. Попередить в год. 8. змагання за мис-
тецтво Б-кляси Україна II. — Гасмонея II. Ціни білетів
низькі.

## Нові книжки й журнали.

### ЖУРНАЛИ.

**ДЗВОНИ**, літературно-науковий журнал ч. 5. Львів. травень 1933. Зміст: Зигзаги ідеольогії Донцова; Україна й Польща; Гете, Толстой і У. Кравченко; Галичина — Піємонтом України; Квантова механіка; „Мерзость Сенихерибова"; Український Ремарк; Голе Ельдорадо: Рихард Вагнер; Контрасти Середновіччя; Акорди душі; Література — Критика — Мистецтво.

**НИВА**, часопис присвячений церковним і суспільним справам. Зміст: В гору серця; Митр. Андрей: Літургічні символи Христа; о. д-р Г. Костельник: Крижівська епархія; о. Ст. Хабурський: Діточі садки — захоронки і ми; Українська Молодь Христові; о. Н. Павлосюк: Православні українці на студіях у Львів. Богословській Академії; Вісти з наших установ.

**СІЯЧ**, орган Союзу українських евангельських реформованих громад. Рік II. Коломия, червень 1933, Ч. 6

**СВІТЛО Й ТІНЬ**, щомісячник. Журнал українського Фотографічного Т-ва у Львові та його філій. Рік I. Ч. 1. Львів, травень-червень 1933.

**УТГІ**, журнал шкільного листування Українського Технічно-Господарського Інституту позаочного навчання при У. Г. А. Ч. 16. Подебради, травень 1933.

**„MORZE"**, organ Ligi Morskiej i Kresowej, Warszawa, czerwiec 1933. L. 5.

# ОГОЛОШЕННЯ

## Театри.

**Великий Міський Театр.**

Середа, 7. червня год. 7.30 веч. „Капітан з Кепеніку" (вист. Ст. Ярача).

Четвер, 8. червня год. 7.30 веч. „Капітан з Кепеніку" (вист. Ст. Ярача).

**Театр Різнородностей.**

Середа, 7. червня год. 7.30 веч. „Невпійманий".

## Кіна.

**АДРІЯ:** „Жертвенна ніч".

**АПОЛЬО:** „Біла одаліска" (Дон Хосе Мохіка).

**АТЛЯНТИК:** „Земля нічия".

**КАСІНО:** „Жінка з другої руки" (Жан Гарльов).

**КОЛІСЕЙ:** „Демон великого міста", ревія „Брідж Експрес".

**КОПЕРНИК:** „Д-р Моро" (на основі Велса).

**МАРУСЕНЬКА:** „Д-р Моро" (на основі Велса).

**МІРАЖ:** „Конгорілля".

**МУЗА** (давн. „Оаза"): „Погромники просторів".

**ПАЛЯС:** „Екстаза".

**ПАН:** „10 проц. для мене".

**ПАСАЖ:** „Боротьба з наслідками проституції".

**СТИЛЕВЕ:** „Бейбі" (Анні Ондра), ревія: „Коли дівчатка йдуть спати".

**ХИМЕРА:** „Сатана зависти" (Гері Купер).

**УТІХА:** „Блакитна рапсодія" та ревія: „Бомба".

## Закордонне радіо.

**Середа, 7. червня 1933.**

**Братислава** (279,3) 10.10, 20.25 Концерт, 17.55 Авд., музика; **Міляно** (331,4) 11.15 Муз. всячина, 17.00 Концерт, 20.30 „Ля Філь ді Тамбур Мажор" оп. Офенбаха; **Штутгарт** (360,6) 20.00, 22.30 Спів; **Берлін** (419) 21.20 Симф. прольог до траг. Макса Регера; **Білгород** (429,7), 19.30, 21.10 Пісні, **Прага** (488,6) 14.50, 19.10 Концерт, 20.25 Скрипка; **Відень** (518,1) 12.00 Квартет, 17.00 Концерт; **Рига** (525) 19.05 Циг. оркестра; **Харків** (937,5) 9.00 Марші (трубна орхестра), 13.50 Концерт, 15.00 Авдиція, 18.00 Літ. авд., 19.00 Солісти; **Давентрі** (1554,4) 22.00 „Аїда" оп. Вердія.

**Четвер, 8. червня 1933.**

**Братислава** (279,3) 12.30 Концерт; **Міляно** (331,4) 20.30 „Отельо" оп. Вердія; **Гельсінгфорс** (368,1) 19.25 Спів, **Рим** (441,2) 21.45 Концерт; **Лянгенберг** (472,4) 16.30 Концерт; **Прага** (488,6) 19.10 Спів; **Відень** (518,1) 11.30 Квартет, 17.25 Неаполітанські пісні, 19.40 Спів (Марія Ольшевська); **Мінхен** (532,9) 14.30 Камер. музика, спів; **Будапешт** (550,5) 18.50 Фортепян, 19.50 Мад. пісні, циг. орхестра; **Любляна** (575) 20.00 Трансм. з Нац. Опери; **Харків** (937,5) 9.00, 10.30, 15.00 Концерт, 13.30 Авдиція, 16.00 Виступ театр. артистів, 17.30 Трансм. з „Театру Опери й Балету", 21.30 Музика, пісні; **Париж** (1724,1) 20.00 „Мадам Батерфлай" оп. Пучінія.

## Львівське радіо.

**Середа, 7. червня 1933.**

12.10, 17.00, 22.30 Грамофон; 15.30 Скавтівська авдиція з міжнар. злетом у Геделе; 15.45 Опов. для дітей: „Шасна та гвоздики"; 16.00 Студия у вищій школі закорд. торговлі; 16.15 Грамофон, Сільва рерум; 16.40 Голос природи в горячому гавайському лісі; 17.40 Працюючі верстви в ролі споживачів; 18.00 Легка й танк. музика; 19.00 Відч.: „Станіславський та Вичулковський"; 19.30 „Бальзак патрон сучасної сусп. повісти" вигл. Бой-Желенський; 21.00 Спортові вістки; 21.10 Фортепян; 22.15 Легкі пісоньки (Евг. Ласовська); 22.40 Відч. в англ. мові „польсько-англ. відносини"; 23.00 Танк. музика.

**Четвер, 8. червня 1933.**

12.10 Орхестра; 15.15 Господарський комунікат; 15.30 Грамофон, Сільва рерум; 16.15, 17.00 Грамофон; 16.25 Лекція фр. мови; 16.40 Чому присвячуємо спортові стільки уваги?; 17.40 Відчит; 18.00 Хор; 18.30 Легка музика; 19.20 Рільн. комунікат; 19.30 „Перше розчарування мистця" Ром. Роляна; 20.00 Концерт (музика, спів); 21.00 Спортові вістки; 21.10 Спів (Умберто Мацнеза); 21.40 „Радуз і Магулена" Юл. Заєра; 22.25, 23.00 Танк. музика.

---

## БІРЖА.

### ГРОШІ.

Банк Польський устійнив курс доляра на 7.45 зол., а в прив. оборотах платили за доляра по 7.47 зол. Канадійський доляр 6.42, англ. фунт 30.15, шв. франк 172 і пів, нім. марка 202—203, чеська корона 27.75, фр. франк 35.12, австр. шілінг 100—101.

Срібло: 5-коронівка 1.65, фльорен 85 сот., рубель 1.35 зол., корона 32 сот.

Золото: 20-коронівка 38.75—39.00, рублі 49.50, франки 37.00, доляр 9.17—9.20, дукат 21.50.

Вартісні папері: Будівельна позичка 38.50—39.50, долярівка 49.50—50.50, Прем. інвест. 101.50—102.50.

### ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ":

„Маслосоюз" платив кооперативам дня 6. VI.: З приводу слабої тенденції цін на масло не подаємо. Молоко 17 сот., сметана 70 сот., яйця 2.60—2.80 зол. Тенденція на молоко слаба, на яйця удержана.

## ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

**Управа прив. дівочої гімназії „Рідної Школи" в Станиславові** повідомляє, що вступні іспити до I. кл. нового типу, до II. кл., до кляс від IV—VII. відбудуться в днях від 14—17. червня 1933. Зголошення приймає Управа гімназії, вул. Липова 32.

**Найстарша українська фахова школа Т-ва „Просвіта"** у Львові ул. Корнякта 1, приймає щодень 10—12 **вписи** на 3-річну науку, курси абітурієнтів і кооперативні. — **Управа.** 2079 2—3

**Позір! 20-ліття матури!** Товариський зїзд абітурієнтів бувшої української державної гімназії в Тернополі з року 1912-13 відбудеться з цієї нагоди дня 29. червня ц. р. Заяву на участь слати негайно на руки о. Андрія Стасюка — Тернопіль, вул. Жвірки 17. — **Комітет.** 2097

**Українське Технічне Товариство** уладжує екскурзію до хемічної фабрики „Тлен" в четвер дня 8. червня 1933. Збірка в год. 14.45 при кінцевій стації трамваю ч. 10 на Замарстинові. Просимо членів взяти численну участь, гостям раді.

**Пригадуємо, що Загальні Збори** Товариства Прихильників Освіти у Львові відбудуться в суботу дня 10. червня 1933 р. в год. 17-ій (5-ій попол.) в салі „Української Бесіди" при вул. Рутовського 22. Коли в означенім часі не збереться вимагана статутом скількість членів, то Збори відбудуться того самого дня годину пізніше. — За Виділ Товариства: **Д-р Л. Кульчицький** в. р. голова, **Д-р Р. Зубик** в. р. секретар. 2095 1—1

**В манастирі СС. Василіянок у Станиславові** відбудуться трьохденні реколекції для пань. Початок реколекцій дня 19. VI. вечором. Оплата за весь час 15 зол. Треба взяти зі собою подушку, простирало, коцик і рушник. Зголошення приймається до дня 15. VI.

**Коедукаційна гімназія** ім. Осипа Маковея **в Яворові.** Вступні іспити до кляс II.—VIII. відбудуться в днях 16-го і 17-го червня від 8-ої год. рано. Подання з обовязуючими залучниками вносити до 14-го червня ц. р. на руки управи заведення. Замісцеві учні знайдуть дешеве приміщення в „Бурсі ім. Ів. Франка". На вступні іспити по феріях шкільна влада не позволяє. — **Управа.** 2086

**Замість квітів** на могилу бл. п. о. Стефановича зложили на Рідну Школу М. Іжицька 5 зол., П. Белеївна 5 зол.

## ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ

За оголошення редакція не відповідає

**ХОТІВ БИ** навязати листування з панною у віці до 30 літ. Ціль одруження. Вільний. Вища освіта. Світлина необхідна. Адміністрація „Діла" під „Доля". 2087 1-1

**МЕШКАННЯ** зараз до винайму при вул. Понінського 4 (в домі Вп. Франків). Ближчі інформації або в Адміністрації „Діла" або телефоном 4-59. 2056 3-3

**ВЖЕ ВИЙШЛА З ДРУКУ „МОТРЯ"**, інсценізація повісти Б. Лепкого в оправ. Лужницького-Лісевича, дозволена староством гродським до вистав. Ціна 1.50 зол. Хто замовляє 5 штук платить за чотири, порто 50 сот. Гроші слати згори на адресу: **М. Матвійчук**, Львів, Домініканська 4, III. 2069 3—5

**ПІСКОВА 40** — покій і кухня за 60 зол.

**СОНЯШНА**, гарна кімната, від зараз дешево до винайму. Грунвальдзка 8, м. 2. 2091 1—1

**ДОРА**, кліматичне літнище, Пансіон **„МАЛЯВА"** серед прегарної високогірської панорами, догідно положений, близько стації, Прута, ліса. Соняшні кімнати, веранди, саля, город, радіо. Знаменита домашня кухня. Ціни поміркованї. Родинам, молоді знижка. 2089 1—3

**КУПЛЮ** дім із садом і городом. Зголошення під „Сад" до Адм. „Діла". 1-4

**УНЕВАЖНЮЮ** згублену військову книжочку на імя Іван Гусак, ур. дня 12. VI. 1906. в Самборі. 2099 1—2

**УНЕВАЖНЮЄМО** вексель на 100 зол., що висланий почтою не дійшов до Народного Банку в Радехові. Іван Коритко, ручителі: Антін Адамчук, Василь Близнюк. 2104 1—1

## ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

### ПОДЯКА.

Дня 27. травня ц. р. невблагана смерть забрала нам нашого найдорожчого сина й брата, учня III. року Торговельної Школи Теодора Савку. Отсею дорогою складаємо щиру подяку Високоповажаному Панству Терлецьким за матеріяльну й моральну поміч, Вп. Пані д-р Лев і Вп. д-р Щуровському за безплатну лікарську поміч, Всч. о. катехитові Хоминові за прощальне слово, о. Харині, Професорам Торговельної Школи, Хорові, Учням-товаришам помершого й Усім, що своєю приявністю звеличали сумні похорони.

**Рідня.**

### ПОДЯКА.

Прибиті горем з приводу невіджалованої смерти нашого Батька і Мужа бл. п. о. Андрія Кухти, пароха Ляхович Подорожних, сердечно дякуємо всім тим, що виявили нам співчуття і поміч у тій тяжкій хвилині.

Зокрема дякуємо Впр. оо. Дек. Пилипчукові і Гошовському за урядження похоронів; Впр. о. сов. Височанському і Впр. о. заст. декана Тимкову за відправу передпохоронної панахиди та інавгурацію похоронів, Впр. о. пар. Левицькому за піддержку перед і після похоронів. Всім вищеназваним і решті Впр. Духовенства за участь у похоронах.

Сердечна подяка Впр. о. сов. Височанському за слова потіхи при виносі тлінних останків з дому, Впр. о. Деканові Пилипчукові за проповідь в церкві та Впр. о. пар. Матковському за прощальне надгробне слово.

Щире спасибі стрийському церк. Братству за безінтересове прикрашення могили а церкві та за участь у похоронах.

Всім Вп. Панам, що своєю участю в хорі прилучились до звеличання похоронів, як також всім тим, що устно чи письменно висловили нам своє співчуття.

**Ева з Ваврриків Кухта з Дітьми.**

Вирібня і магазин **меблів**
**ФР. ЗЕЛІНСЬКОГО**
**Львів, Колонтая 5 в подвірі, поручає скромні і багаті МЕБЛІ та ориг. АНТИКИ.**
2069 Ціни низькі 3—5

СПЕЦІЯЛІСТ НЕДУГ ЛЕГЕНІВ, СЕРЦЯ І ШЛУНКА
**Д-р Фелікс Ган**
ЛЬВІВ, БАТОРОГО 12, ТЕЛ. 84-45.
Пересвітлює Рентгеном.

ВИЇЗЖАЮ 10. VI., ВЕРТАЮСЯ 15. VII.
**Др. Бабій Володимир**
зубний лікар,
ЛЬВІВ, УЛ. ГЕТЬМАНСЬКА 8, II. ПОВ.

**Найновіші моделі**
**париських корсетів**
патентований монополь на Польщу закупила робітня париських корсетів
**МАЛГОЖАТА, ЛЬВІВ, БАТОРІЯ 34**
Остерігаємо перед підрібками.

Пожиточно і приємно є вживати
**БЕНЗОЕСОВУ КОЛЬОНСЬКУ ВОДУ**
квітових запахів, десинфекує, консервує шкіру і волосся. 100 грамів 1.50 зол. у
**ДРОГЕРІЇ ПІД „КОТВИЦЕЮ"**
Львів, ул. Кілінського 1
(проти Віденської каварні).

**КАТОЛЬ ВБИВАЄ**
**хробачню, насікоми**

**КРИНИЦЯ**
безперечно найкраща купелева місцевість в цілім краю, має всього 1 пансіон „ЗНІЧ" в українських руках, який веде зразково від ряду літ п. М. Яблонська. Положений близько нових лазничок, знаменита кухня і помірковані ціни (від 6 зол. денно, залежно від кімнати). Щиро радимо всім українцям тільки туди заїздити. Сезон I. вже зачався.
2051 3—3

**„ЗЕЛЕМІН"**
**ПАНСІОН В ГРЕБЕНОВІ**
**відомий з добірного, смачного харчу, вже отворений. Поручає соняшні кімнати з бальконами. Ціни помірковані. Зголошення приймає Управа пансіону.**

### КОНКУРС.

Старшина Товариства Українська Бурса ім. Митр. гр. Андрея Шептицького у Львові прийме на шкільний рік 1933-34 25 учнів середніх шкіл до новоідкритої бурси при вул. Театинській 10. Місячну оплату 55 зол. можна частинно платити харчами по торгових цінах. За зужиття інвентаря одноразово 10 зол. Принятi питомці зложать до 25. липня 1933 вуглевий зачет 30 зол., його звернеться протягом шкільного року.

Прохання вносити до 20. червня ц. р. до Управи Бурси ім. Митр. А. Шептицького вул. Театинська 10; на відповідь треба залучити марку на 30 сот.

ЗА СТАРШИНУ:
**о. д-р І. Фіголь, голова,**
**І. Громницький, скарбник.**

КАВАРНЯ І РЕСТАВРАЦІЯ
**„ROUGE"**
**МИКОЛАЯ 10 під упр. Д. Дорфмана**
**Віденські снідання, ярські і мясні обіди, підвечірки, вечері. — Ціни дуже низькі. — Журнали, часописи, шахи, брідж.**

**Присилайте передплату!**

З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів, Ринок 10. Видає Видавнича Спілка „Діло". За редакцію відповідає Олександер Костик.